

Ondeskundig, oplichter of onbeleefd?

Peter Vermeulen

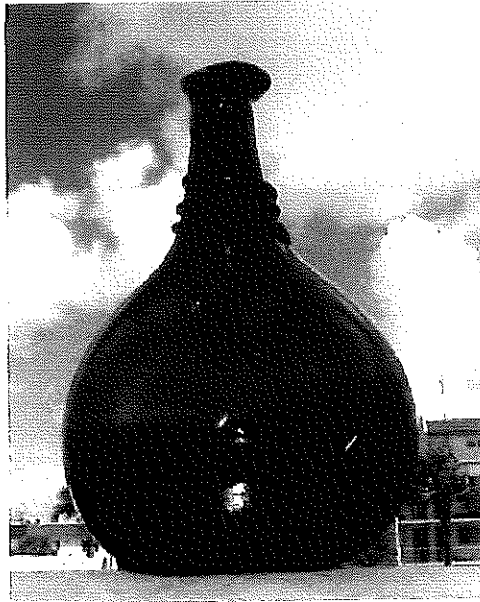
Ach ja, U kent het wel als je naar een kijkdag van een veiling gaat. Je ziet er een oude fles staan en je vraagt zo langs je neus weg hoe oud hij is, waar hij voor diende en wat hij moet kosten. Nou dat is vaak lachen geblazen. Je krijgt meestal een prachtig verhaal te horen van iemand met een hele dikke duim. Op zich is het natuurlijk niet erg, dat men bij een veiling geen verstand van oude flessen heeft. Men kan immers niet overal verstand van hebben, zeker niet op een zo breed terrein als antiek. Maar geef dan toe, dat je er weinig van weet en leg je oor eens bij een deskundige klant te luisteren (b.v. een lid van De Oude Flesch).

Maar zo zout als op een kijkdag in Den Bosch, de eerste vrijdag van september, heb ik het nog niet gegeten.

Nog wel bij een veilinghuis met een dubbele naam.

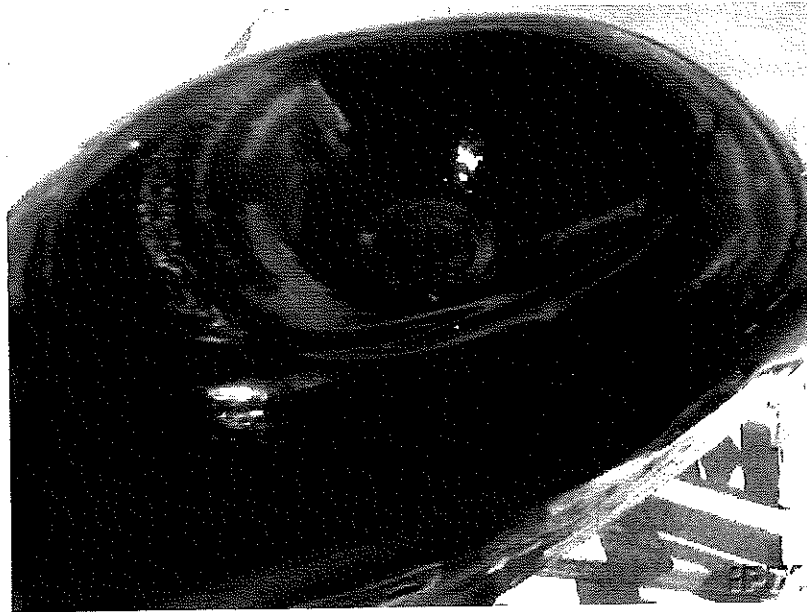
Ik kwam er voor het eerst (en voor het laatst overigens).

Er was een keur aan schilderijen en meubilair te zien, maar er bleek helaas maar één gebruiksflēs te vinden in het desbetreffende gebouw. Het was er eentje, die we allemaal wel kennen: een zadelflēs of kameelflēs, donkergroen, vrij plat, met glasdraden erom heen, met een geweldig ruw pontiel. De flessen dienden met name om met water gevuld aan de flanken van een kameel of dromedaris gebonden te worden. Ze worden nog steeds in grote hoeveelheden geblazen in ambachtelijke glashutjes in landen als Syrië, Afghanistan etc. Zie b.v. de geweldig interessante film "De Glasblazers van Herat". Deze flessen worden ook geëxporteerd naar Europa.

Onwetende c.q. louche handelaren proberen ze vervolgens als antiek te slijten.

Zo stond de onderhavige fles in de catalogus als "Pelgrimsfles, 17^e eeuw". Het toeval wil, dat ik vlak bij deze fles onze lokale notaris tegenkwam. Hij weet, dat ik antieke gebruiksflessen spaar en vraagt naar mijn mening. Ik leg hem dus uit, dat de omschrijving niet klopt en dat de fles hoogstwaarschijnlijk nog zeer onlangs geblazen werd. De notaris denkt dat de veilingbaas (door hem Han genoemd, hetgeen op wat meer amicale verstandhouding moge duiden) blij met mijn opmerkingen zal zijn. Door ervaring wijs geworden, dacht ik echter van niet. Nu stond er een dame van het veilinghuis vlak bij ons en hoorde onze gesprek en zij bood mij aan de directeur te halen. De notaris ging verder zijns weegs.

De opgetrommelde directeur bleek zeer beledigd, dat ik kritiek durfde te hebben op zijn waar. Hij stond in voor de echtheid en had geen lust om mij aan te horen. Ik kon nog net de vraag stellen, waarom het een pelgrimsfles moest voorstellen. "Dat is toch duidelijk, het is een platte fles" en toen beende hij kwaad weg. Een schoolvoorbeeld voor de cursus "klantvriendelijk ondernemerschap"! Kom ik terug op mijn vraag boven dit stukje: Ondeskundig, oplichter of onbeleefd? U mag het zelf invullen.